

سال بی باران

انتشارات قرن ۲۱

بهار ۱۳۸۷

فیبا

سرشناسه : مید آلیس - Mead, Alice

عنوان و پدید آور : سال بی باران / پدید آورنده آلیس مید، ترجمه مهشید محسنی .

مشخصات نشر : تهران : قرن ۲۱ { بیست و یک } ، ۱۳۸۸ .

مشخصات ظاهری : ۲۰۳ ص .

فروست :

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۹۰۵۸۷-۴-۷

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

یادداشت : عنوان اصلی : Year of No Rain , 1st ed , ۲۰۰۳

موضوع : داستانهای آمریکایی - قرن بیست م .

شناسه افزود : محسنی، مهشید، مترجم

رده بندی کنگره : ۱۳۸۷ ۲ س ۴ ی PS ۳۵۶۹/

رده بندی دیویی : ۸۱۳/۵۴

شماره کتاب شناسی : ۱۲۴۶۹۸۶

نام کتاب - سال بی باران

پدیدآورنده - مهشید محسنی

ویراستار = فخری مقدسی

ناشر - انتشارات قرن ۲۱ شهرک ژاندارمری، اتوبان جلال آل احمد خیابان

حاجی پور امیر پاک شمالی نبش پردیس پلاک ۲۵/۵۶ زنگ اول تلفن : ۴۴۲۳۶۸۷۹

شعبه نشر : بزرگراه نواب صفوی بعد از پل مرتضوی طبقه دوم پلاک ۲۳

تلفن : ۰۹۱۲۳۵۹۵۶۷۵

تیراژ - ۱۰۰۰

قطع - رقعی

بها - ۲۸۰۰ تومان

نوبت چاپ: چاپ یکم

شابک - ۹۷۸-۶۰۰-۹۰۵۸۷-۴-۷

طرح روی جلد : فریبرز معصوم

چاپ و صحافی : بهاران

سال چاپ ۱۳۸۸

پیشگفتار

بر طبق گزارش های سازمان صلیب سرخ جهانی از پایان جنگ سرد (۱۹۸۹) تا کنون، پنجاه و شش جنگ در دنیا رخ داده است، که در اثر آنها هفده میلیون نفر پناهنده و بیست و شش

میلیون نفر بی خانمان شده اند. از این جنگ ها می توان به رواندا، سیرالئون، بوسنی هرزگوین، کنگو، افغانستان، سومالی، ... و جنگ های داخلی دیگر اشاره کرد. یکی از طولانی ترین جنگ های داخلی امروزه، جنگ پایان ناپذیر کشور وسیع افریقای سودان است، که از سال ۱۹۸۳ آغاز شده است. قبل از جنگ جهانی دوم سودان مستعمره بریتانیا بود و قسمت شمال و جنوب آن به طور جداگانه توسط بریتانیا اداره می شد.

قسمت شمال و جنوب کشور سودان با هم تفاوت زیادی دارند. قسمت شمال گرم و دازای صحراهای خشک و بیشتر شبیه کشور مصر است و اکثر جمعیت آن مسلمان هستند. قسمت جنوبی که هم از نظر جغرافیایی هم از نظر فرهنگی متفاوت است از چمنزارهای خشک و یک باتلاق بزرگ به نام سود تشکیل شده و در قسمت های جنوبی تر تپه های جنگلی وجود دارد. قبیله های مختلفی در این

قسمت وجود دارد که شامل قبیله های دینکا، نوروشیلوک هستند. در میان سودانیهای جنوبی هم مسیحی وجود دارد هم مسلمان و هم مردمی که عقاید سنتی دارند. قسمت جنوب، زیر سلطه بریتانیا از نظر اقتصادی وضعیتی نامناسب و غیر پیشرفته دارد.

اولین جنگ کشوری بین شمال و جنوب زمانی رخ داد که سودان به تازگی به استقلال خود دست یافته بود و دیگر مستعمره بریتانیا به شمار نمی رفت و به صورت یک کشور مستقلی اداره می شد.

در سال ۱۹۷۲ یک دوره صلح در سودان کوتاه برقرار شد اما پس از مدت کوتاهی جنگ جدیدی از سر گرفته شد، تا این که در سال ۱۹۸۹ یک ارتش اسلامی قدرتمند و مستبد کنترل حکومت را به دست گرفت و برای فرو نشانیدن نیروهای مهاجم جنوبی و تغییر گرایش دینی کل کشور به دین اسلام تا کنون در حال جنگ است.

به طور تخمین می توان گفت که از سال ۱۹۸۳، دو میلیون سودانی ساکن روستاهای جنوبی جان خود را از دست داده و چهار میلیون نفر بی خانمان شده اند. این نه تنها بر اثر خود جنگ بلکه در اثر هرج و مرجهای منطقه ای و قحطی و کمبود مراقبت های پزشکی ناشی از آن هم بوده است.

مردم در اثر بیماریهایی مثل مالاریا و مریضی خواب

می میرند. هزاران نفر سعی می کنند با پیاده روی های طولانی هفته ای و ماهانه در صحراها و چمنزارها و جنگل ها و

حتی بالای کوه ها به طرف اردوهای پناهندگان در اتیوپی، اوگاندا و جمهوری مرکزی افریقا یا کنیا، از دست حمله سربازان مهاجم فرار کنند و یا به طرف شهر های شمالی مسلمان نشین پناه ببرند.

مشکلات بعدی در اثر تفاوتهای قبیله ای بوجود آمده است، که باعث عدم اتحاد نیرو های مدافع جنوبی می شود. بطور مثال قبیله دنکا و نور در جنگ به سر می برند.

علاوه بر همه این موارد، این سربازها هستند که به طور وقیحانه ای حقوق انسانها را زیر پا می گذارند. آنها کمک های غذایی امدادگران را می دزدند، در روستاها اغتشاش و هرج و مرج راه می اندازند، گله ها و محصولات کشاورزی را از بین می برند، خانه ها را می سوزانند و از همه بدتر مردم ساکن آنجا را می دزدند و یا می کشند.

اکثر این مردم آواره که از این اردو به آن اردو می روند، کودکان تنها هستند که یا یتیمند و یا در اثر جنگ از خانواده هایشان دور افتاده اند. هزاران کودک به عنوان برده فروخته می شوند.

طی این سالها، هفده مذاکره صلح برای خاتمه بخشیدن

به جنگ در سودان بی نتیجه مانده است. در نوامبر سال ۲۰۰۱، ایالات متحده، اقدامات جدیدی را با هدف آسایش پناهندگان زجر کشیده آغاز کرد. سیاستمداران با دولت شمالی روی یک برنامه صلح جدید وارد کار شدند

این داستان سعی ندارد همه زوایای تلخ این مشکل عظیم سیاسی و منطقه ای را به تصویر بکشد، بلکه تنها زندگی یک پسر بچه را که روستایش مورد حمله قرار گرفته، آوارگی های او و آرزوهایش برای بازگشت به خانه را به یادگی جلو چشم می گذارد.

«مردم سودان، مخصوصاً مردم آن قسمت جنوبی که من بهتر آن ها را می شناسم، مردمی شاد، چالاک، پر طراوت و وارسته هستند، که اهل شوخی و خنده اند و بسیار زیبا آواز می خوانند... ولی در این پانزده سال جنگ سودان آنها از همه جمعیت روی زمین محروم تر، زجر کشیده تر، وحشت زده تر و به مرگ نزدیک تر بوده اند»

راجر پ. وینتر

مدیر اجرایی کمیته پناهندگان ایالات متحده